

”ميني بچي - گھڙي گھڙي باپ اؤر ورثي ڪو ياد ڪرو، باپ روحاني سرجن تمهين نروڳي بنني ڪي ايگ هيٺ دوائِي بنائي بچي، مجھي ياد ڪرو“

پرشن :- اُپني آپ سين ڪوئسي باتين ڪرو تو بهت مزا آئينگا؟

اُتر :- اُپني آپ سين باتين ڪرو، ان آنڪون سين جو ڪچ ديڪتي هئ يهه تو سڀ ختم هو
جانا هئ، بس، هر اؤر بابا هيٺ رهينگي. مينا بابا همڪو سورڳ ڪا مالڪ بناڌ ديني هئ.
اُتسي اُتسي باتين ڪرو. ايڪانت ۾ چلي جاڻو تو بهت مزا آئينگا.

اومر شانتي . پرم پتا شو پڳوانو واچيه. ميني ميني بچون ڪو پرشوتم سنگم ڀڳ قدم قدم پر
ياد رهنا چاهيئي. يهه پي تم بچي هيٺ جاني هو، سو پي نمبروار پرشارت اُنوسار. يهه ٻڌي ۾ ياد
رهي هر اُپي پرشوتم سنگم ڀڳ پر پرشوتم بن رهي هئ. اؤر يهه جو راوڻ ڪا پنجڙا هئ، ان سين
بابا همڪو چٽڪارا دلاني آيا هئ. جئسي ڪوئي پنچي ڪو پنجڙي سين نڪالا جاتا هئ تو وهه بهت
خوش هوڪر اُڙ ڪر سڪ پاتي هئ. تم بچي پي جاني هو يهه راوڻ ڪا پنجڙا هئ، اُنڪ پرڪار
ڪي دڪ هيٺ دڪ هئ. اَب باپ آئي هئ اس پنجڙي سين نڪالني ڪي ليئي. هئ تو منش هيٺ.
شاسترون ۾ لڪ ديئا هئ ديوتائون اؤر اُسرون ڪي لڙائي لڳي ڦر ديوتائون نين جينا. اَب لڙائي ڪي
تو بات هيٺ نهين. تم اُپي اُس سين ديوتا بن رهي هو. اُسري راوڻ اَرڻات پانچ وڪارون پر تم جيت
پاتي هو، نه ڪ راوڻ سمپر دايه پر. پانچ وڪارون ڪو هيٺ راوڻ ڪها جاتا هئ. باقي ڪسڪو جلاني
آد ڪي بات نهين هئ. تم بچي بڙي خوش هوتي هو. اُپي هر وهان اُتسي دنيا ۾ جا رهي هئ،
جهان نه گرمي هئ، نه سردي. سديو بسنت رت هيٺ رهندي هئ. ستيگ سورڳ ڪي بسنت رت اَب
آئي هئ. يهه بسنت رت تو ٿوري سميه ڪي ليئي آئي هئ. وهه بسنت رت تو تمهاري ليئي آڏا
ڪلپ ڪي ليئي آئي هئ، وهان گرمي آد هوتي نهين هئ. گرمي سين پي منشون ڪو دڪ هوتا
هئ. مر پرتي هئ. ان سڀي دڪون ڪي باتون سين چوڻي ڪي ليئي همڪو اُوناشي سرجن بهت
سهج دوائِي ديني هئ. اُس سرجن ڪي پاس جائينگي تو اُنڪ دوائيان آد ياد آئينگي. يهان اس
سرجن ڪي پاس تو ڪوئي دوائِي نهين. اُنڪو صرف ياد ڪرني سين سڀ روڳ چوٽ جاتي هئ اؤر
دوائِي آد ڪچ پي نهين هئ.

بچي ڪهتي ٿي آج سيمينار ڪرينگي چارت ڪئسي لڪنا چاهيئي؟ بابا ڪو ڪئسي ياد ڪرنا
چاهيئي؟ اس پر سيمينار ڪرينگي. اَب باپ تو تڪليف نهين ديني هئ ڪ بئن ڪر لڪو، ڪاغذ
خراب ڪرو. ضرورت هيٺ نهين رهندي. باپ تو صرف ڪهتي هئ ٻڌي ۾ باپ ڪو ياد ڪرو، اُگيان
ڪال ۾ باپ ڪو ياد ڪرني ڪي ليئي چارت بنايا جاتا هئ ڪيا! اس لڪاپڙهي ڪرني ڪي ڪوئي
ضرورت نهين. باپ ڪو ڪهتي هئ بابا، هر آپڪو پوڻ جاتي هئ. ڪوئي سني تو ڪيا ڪهينگي؟
ڪهتي پي هئ هر جيتي جي باپ ڪي بني هئ. ڪيون بني هئ؟ باپ سين وشو ڪي بادشاهي ڪا
ورثا ليني. ڦر اُتسي باپ ڪو تم پوڻي ڪيون هو؟ اُتسا باپ، جس سين اتنا پارني ورثا ملتا هئ
اُنڪو تم ياد نهين ڪر سڪتي هو! اتنا وار تم نين ورثا ليئا هئ ڦر پي پوڻ جاتي هو. باپ
سين ورثا لينا هئ تو ياد پي ڪرنا هئ، دٿوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني هئ. لڪنا ڪيا هئ؟ يهه تو

هرايڪ آڀني دل سين پوڄي، نارد ڪا پي مثال هٿ. خد ڪهتي هٿ بڙا پڳت ٿا. تر پي جانتي هو جنم جنمانتر ڪي هر پڙاڻي پڳت هٿ. هر ميني باپ ڪو ياد ڪر ڪتنا خوش هوتي هٿ. جو جتنا ياد ڪرتي هٿ وهي لڪشمي نارائڻ ڪو ورن لائق بنيندي. ڪوئي غريب ڪا بچا جاکر شاهوڪار ڪي گود لينا هٿ تو ڪتنا خوش هوتا هٿ. باپ ڪو اوڙ پراپرڻي ڪو هين ياد ڪرتي هٿ. يهان تو بهت هٿ جنڪو بيحد ڪي باپ ڪا بچا بن راجائي ليني ڪا پي عقل نهين آتا هٿ. ونڊر فل بات هٿ. جو باپ سورڳ ڪا مالڪ بناتي هٿ، اُنڪو ياد نهين ڪر سکتي هٿ. باپ بچون ڪو اڻڊاپت ڪرتي هٿ. اُتسي باپ ڪو ياد نه ڪرنا يهه تو ونڊر فل بات هٿ. گهڙي گهڙي باپ اوڙ پراپرڻي ياد آني چاهيئي.

باپ ڪهتي هٿ ميني ميني سڪيلڌي بچون، تر نين ٻڌايا هين هٿ اڻڊاپت ڪرني ڪي ليئي. باپ ڪو ٻڌايا جاتا هٿ نان. باپ هين سورڳ ڪي استاپنا ڪرتي هٿ. سورڳ ڪا ورثا ديتي هٿ. تر پُڪارتي پي هو بابا، هر پنتون ڪو آڪر گود ۾ لو. آڀيهين ڪهتي هو هر پنت، ڪنگال، چي چي، ورث نات اي پيني هٿ. بيحد ڪي باپ ڪو تر پڳتي مارڳ ۾ پُڪارتي رهتي هو. اب باپ ڪهتي هٿ پڳتي مارڳ ۾ پي تمڪو اتنا دڪ نهين ٿا. آڀي منшон ڪو ڪتنا دڪ هٿ. باپ آيا هٿ تو ضرور وناش ڪا پي سميه هونگا. تر جانتي هو اس لڙائي ڪي باد ڦر ڪتني جنم، ڪتني ورش، لڙائي ڪا نام هين نهين رهينگا. ڪي لڙائي لڳيندي نهين. نه ڪوئي دڪ روڳ آد ڪا نام هونگا. آڀي تو ڪتني ڏير بيماريان هٿ. باپ ڪهتي هٿ ميني بچون، هر تمڪو سڀي دڪون سين چڙاءِ ديندي. تر ياد هين ڪرتي هو هي پڳوان، آڪر دڪ هرو، سڪ شانتي دو. يهه دو چيزين هرايڪ مانڱتي هٿ. يهان هٿ اُشانتي. شانتي ڪي ليئي جو راءِ ديتي هٿ انهن ڪو پرائيز ملتي رهتي هٿ. بچارون ڪو معلوم هين نهين ڪ شانتي ڪسڪو ڪها جاتا هٿ. شانتي تو ميني باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪوئي دواران مل نه سڪي. ڪتني تر محنت ڪرتي هو سمجهاني ڪي. ڦر پي سمجهتي هين نهين. تر گورنمينٽ ڪو پي لڪ سکتي هو، مُفت ڪيون پتسي برباد ڪرتي هو؟ شانتي ڪا ساگر تو ايڪ هين باپ هٿ، وهي وشو ۾ شانتي استاپن ڪرتي هٿ. گورنمينٽ ڪي هيڊس ڪو آڇي آڇي ڪاغذ پر رايڻي سين چني لکني چاهيئي. ڪوئي آڇا ڪاغذ دڪ ڪر سمجهتي هٿ ڪ شايد يهه ڪسي بڙي آدمي ڪي چني هٿ. بولو، وشو ۾ شانتي جو تر ڪهتي هو، آڱي ڪب هوئي هٿ، جو ڦر اس پرڪار ملي؟ ضرور ڪي ملي هوندي. تمڪو معلوم هٿ، تر تڻي تاريخ سڀ لڪ سکتي هو. باپ نين هين آڪر وشو ۾ شانتي سڪ استاپن ڪيئا ٿا. وهه ستيگ ڪا سميه ٿا. يهه لڪشمي نارائڻ هٿ دنائستي ڪي نشاني. برهما اوڙ تر برهمڻون ڪي پارت ڪا ڪسڪو پتا نهين هٿ. مکيه پارت تو برهما ڪا هٿ نان. وهي رت بنني هٿ. جس رت دواران باپ اتنا ڪاريه ڪرتي هٿ. نام هين هٿ پدمپدم پاڳيشالي رت. ويچار ڪرو ڪتسي ڪسڪو سمجهائين؟ منшон ڪو ڪتنا نشا هٿ. اب تمڪو باپ ڪا هين پريچيه دينا هٿ. گيان تو هٿ هين صرف گيان ساگر باپ ڪي پاس. وهه جب آڱي تب آڪر دي. تب تڪ گيان تو ڪوئي دي نه سڪي. پڳتي تو سڀ پڳت ڪرتي هين رهتي هٿ. گيان ايڪ هين باپ ديتي هٿ. گيان ڪا پُسنڪ آستائي ڪوئي بنتا نهين. گيان تو ڪانون سين هين سُننا هوتا هٿ. يهه ڪتاب آد جو تر رکتي هو يهه سڀ ٽيمپرري هٿ. يهه پي سڀ ختم هو جائيندي. تر نوٽس لکتي هو يهه پي ختم هو جاني هٿ.

يہ صرف اپنی پرشارت کی لیٹی ہے۔ باپ کھتی ہے ٹاپکس کی لست بناؤ تو یاد آئینگا پرنتو یہ تو جانتی ہو یہ پُستک آد کُچ پی نہین رھینگی۔ تمھاری بڈی ۾ صرف یاد ہین چل پرینگی۔ پُستک آد کُچ نہین رھینگی۔ آتما بلکل باپ جئسی پرپور ہو جاتی ہے۔ باقی جو پی پُراٹی چیزین ان آنکون سین دیکتی ہو، وہ پی ختم ہو جائینگی۔ پچاڑی ۾ کُچ پی رھنا نہین ہے۔

باپ اوناہی سرجن ہے۔ آتما پی اوناہی ہے۔ ایک شریر چوڑ دوسرا لیتی ہے۔ دن پرت دن جو پی شریر ملتا ہے چپی ہین ملتا ہے۔ آپی تم بچی جانتی ہو ہم سریشناچاری بن رھی ہے۔ باپ ہین بناتی ہے۔ سادو سنت آد توریٹی بناتی ہے۔ بابا کھتی مینی بچی، مئن تمھین اپنی نئون پر بناء کر لی جائونگا۔ آتما پی یہاں نئون پر بننتی ہے۔ باپ کھتی ہے ہی آتمائین تم سپکو نہال کر لی جائونگا۔ باقی تورا سمیہ ہے۔ اب محنت کرو۔ اپنی دل سین پوچو مئن سویت بابا کو کتنا یاد کرتا ہون؟ ہیر-رانجھا کا وکار کی لیٹی لو نہین تا۔ شریر ک پیار تا۔ یاد کرتی تی اوڑ سامنی آجاتا تا۔ دونوں آپس ۾ مل جاتی تی۔ باپ کھتی ہے تم پی ائسی بنو۔ وہ ہے ایک جنم کی عاشق معشوق، تم ہو جنم جنمانتر کی۔ یہ باتین اس سمیہ ہین ہوتی ہے۔ عاشق معشوق کا اکیر پی سورب ۾ نہین ہے۔ وہ پی پوتر رھتی ہے۔ منسا ۾ ہین خیال آتی ہے، سامنی دیکا اوڑ خوش ہوئی۔ تم بچون کو دیکنی کی تو کوئی چیز نہین۔ اس سمیہ تم صرف اپنی کو آتما سمجھو اوڑ مشعوق باپ کو یاد کرو۔ آتما سمجھ باپ کو بہت خوشی سین یاد کرنا ہے۔ باپ سمجھاتی رھتی ہے پبنتی مارگ ۾ تم ائسی عاشق تی، معشوق پر قربان جاتی تی۔ آپ آئینگی تو ہی معشوق ہم تم پر وار پی جائینگی۔ اب معشوق آیا ہوگا ہے، سپکو گورا بنانی۔ جو جئسا ہے ائسا بنانی کی کوشش کرتی ہے۔ تم گورا بنتی ہو تو شریر پی گورا بنینگا۔ آتما ۾ ہین کاد پرتی ہے۔ اب تم مجھی یاد کرو تو کاد نکل جائینگی۔ یہاں تم بچی آتی ہو، ایکانت بہت آچی ہے۔ پادری لوگ پی پندل کرتی ہے، ایکدم سائلینس ۾ رھتی ہے۔ مالھا ہات ۾ رھتی ہے۔ کوئی کو دیکتی پی نہین ہے۔ ڈیری ڈیری چلتی جاتی ہے۔ وو لوگ کرائیسٹ کو یاد کرتی رھینگی۔ باپ کو تو جانتی ہین نہین۔ میری لیٹی تو کھ دیتی نام روپ سین نیارا ہے۔ اب بندی ہے پی دیکو کیا! بندی کو کئسی یاد کریں، کسکو پتا نہین۔ تمکو آپی معلوم پرا ہے تو تم یہاں آتی ہو۔ مذوبن کا تو گائن ہے۔ یہ ہے سچا سچا مذوبن، جھان تم آتی ہو۔ جتنا ہو سکی تم ایکانت ۾ یاد ۾ رھو۔ کسکو پی دیکو نہین۔ اوپر چتین تو پری ہے۔ بابا کی یاد ۾ سویری چت پر چلی جائو، بڑا مزا آئینگا۔ کوشش کرو رات کو ایک دو بچی جائی کی۔ تم نیند کو جیننی والی مشہور ہو۔ رات کو جلدی سو جائو۔ قر ایک دو بچی اون کر چت پر ایکانت ۾ یاد کی یاترا کرتی رھو۔ بہت جمع کرنا ہے۔ باپ کو یاد کرتی باپ کی مہما کرنی لگ جائو۔ آپس ۾ پی یہی راء کرتی رھو۔ بابا کتنا مینا ہے، انکو یاد کرنی سین ہین پاپ کتینگی۔ یہاں بہت جمع کر سکتی ہے۔ یہ چانس پی یہاں آچا ملتا ہے۔ گھر ۾ تو تم کر نہین سکیںگی۔ فرصت ہین کھان رھتی ہے۔ دنیا کا واٹبریشن و اتاورٹ بہت خراب رھتا ہے۔ وہاں اتنی یاد کی یاترا نہین ہونگی۔ اب اس لکنی کی پی کیا بات ہے۔ عاشق معشوق لکنی ہے کیا! اندر ۾ دیکو ہم نین کسکو دک تو نہین دینا؟ کتنون کو یاد دلایا؟ یہاں ہم

آتي هٿ جمع ڪرني تو يهان ڪوشش ڪرو، اوڀر ڇتون ڀر ايڪانت ڀر جاڪر بڻو. خزانو جمع ڪرو. يهه سميه هٿ هين جمع ڪرني ڪا. سات روز، پانچ روز آتي هو، مرلي سن ڪر جاءِ ايڪانت ڀر بڻو. يهان تو گهر ڀر بڻي هو. باپ ڪو ياد ڪرو تو ڪچ تمهارا جمع هو جائي. بهت ماتائين ٻانڌيليان هٿ. ياد ڪرتي هٿ شو بابا ٻنڌن سين چڙاڻو. وڪار ڪي ليئي ڪتنا مارتِي هٿ. ڪيل دکايا هٿ نان دروپدي ڪي چير هري. تر سڀ دروپديان هو نان. تو باپ ڪو ياد ڪرتي رهنا هٿ. بابا يڪتي تو بهت بتلاتي هٿ. اس ڀر اِشان آد ڪي پي بات نهين رهني. هان پائڻا (لترين ڀر) جانا هوتا تو اِشان ضروري هٿ. منش تو اِشان ڪي سميه پي ڪسي ديوتا يا پڳوان ڪو ياد ڪرتي هٿ. مکيه بات هٿ هين ياد ڪي. گيان تو بهت ملا هوڻا هٿ. 84 ڪي چڪر ڪا گيان هٿ. اُپني اندر ڀر بڻ ڪر ديو. اُپني سين پوڇو اٿسا مينا مينا بابا جو همڪو سورڳ ڪا مالڪ بناتي هٿ اُنڪو ساري دن ڀر ڪتنا ياد ڪيئا؟ من پايڻا تو نهين؟ ڪهان پايڻا، دنيا تو هٿ نهين. يهه سڀ ختر هو جانا هٿ، هر اؤر بابا هين رهنِي والي هٿ. اٿسي اٿسي اندر ڀر باتين ڪرو تو ڦر بهت مزا آئينا. يهان جو پي آتي هٿ وهه بهت پڙاڻي پڳت هٿ، جو نهين آتي وهه سمجهو ڪ آڇ ڪلهه ڪي پڳت هٿ. وهه ديرِي سين آئيني. شروع سين پڳتي ڪرني والي ضرور باپ سين ورثا پاني آئيني. يهه گُپت محنت هٿ. جو ڌارڻا نهين ڪرتي هٿ اُن سين ڪچ پي محنت هوتي نهين. يهان تر آتي هين هو رفريش هوني. اُپني سين محنت ڪرو. ايڪ هفتي ڀر تر اتنا مال اڪنا ڪر سکتي هو جو وهان 12 ماس ڀر نهين. يهان سات روز ڀر ساري ڪتر نڪال سکتي هو. بابا راءِ ديتي هٿ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) ايڪانت ڀر بڻ باپ ڪو ياد ڪر ڪمائي جمع ڪرني هٿ. اُپني اندر چيڪ ڪرنا هٿ ياد ڪي سميه من پايڻا تو نهين هٿ؟ هر ڪتنا سميه سويت باپ ڪو ياد ڪرتي هٿ؟

(2) سدا اسي خوشي ڀر رهنا هٿ ڪ همين بابا نين راوڻ ڪي پنجڙي سين مُڪت ڪر ديئا، اُپي هر اٿسي دنيا ڀر جا رهي هٿ جهان نه گرمي هٿ، نه سردي. جهان سدا هين بسنت رت هٿ.

وردان - روحاني نشي دواران پڙاڻي دنيا ڪو پوڻي والي سوراجيه سو وشوراجيه اڌڪاري پو

سنگر يڱ ڀر جو باپ ڪي ورثي ڪي اڌڪاري هٿ وهي سوراجيه اؤر وشوراجيه اڌڪاري بنني هٿ. آڇ سوراجيه هٿ ڪلهه وشو ڪا راجيه هونگا. آڇ ڪلهه ڪي بات هٿ، اٿسي اڌڪاري آتما روحاني نشي ڀر رهتي هٿ اؤر نشا پڙاڻي دنيا سهج ڀلاءِ ديئا هٿ. اڌڪاري ڪي ڪوئي وسڻو ڪي، ويڪتي ڪي، سنسڪار ڪي اڌين نهين هو سکتي. اُنهين حد ڪي باتين چورني نهين ڀرتي، سنهه چوٽ جاتي هٿ.

سلوگن - هر سيڪنڊ، هر سواس، هر خزاني ڪو سڦل ڪرني والي هين سڦلنا

مورث بنتي هٿ.